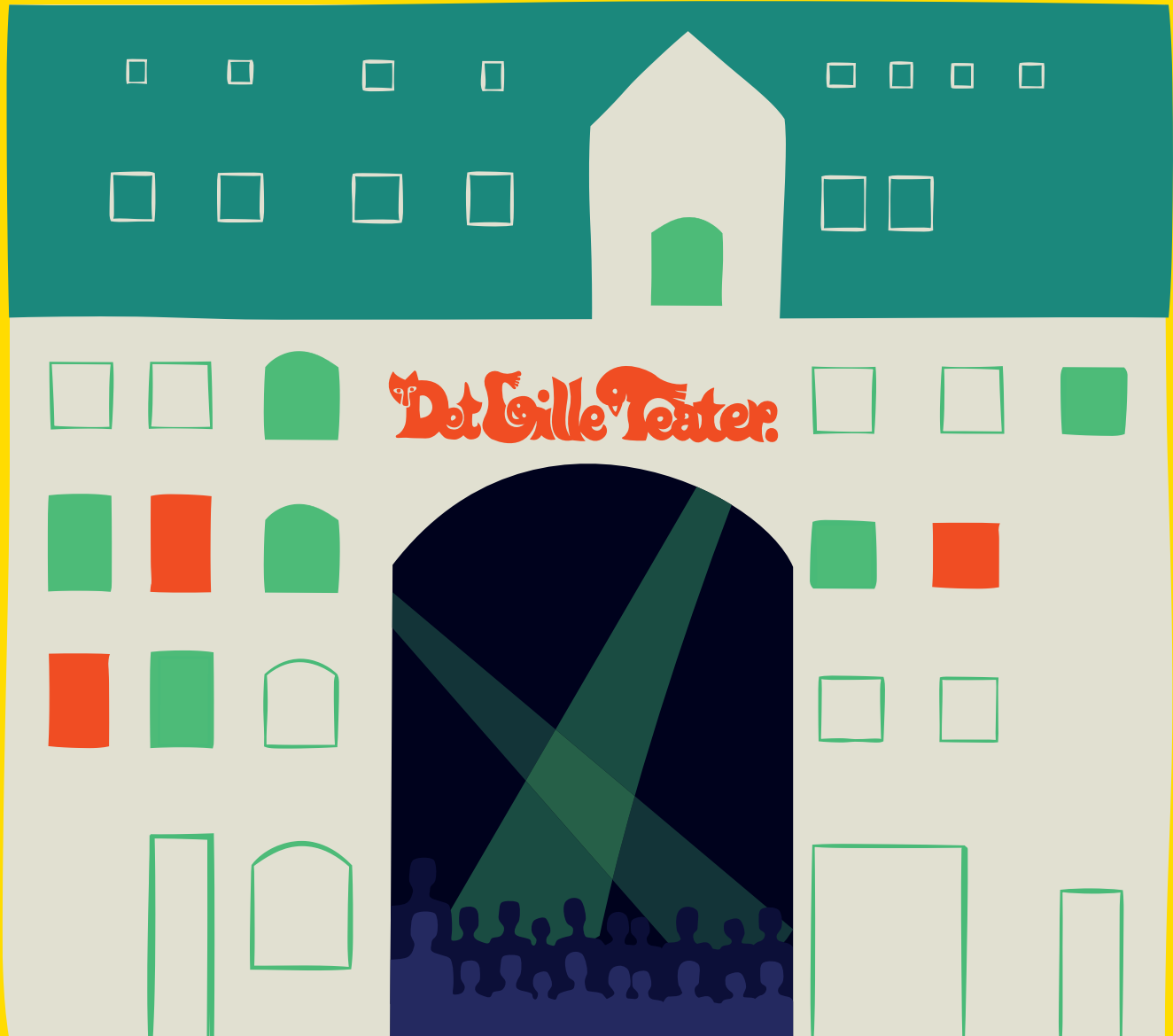

MED LIV OG LYST

DET LILLE TEATER GENNEM 50 ÅR

INDHOLD

- 3 **FORORD**
af Carl Christian Ebbesen
- 5 **FORHISTORIEN**
af Eva-Marie Møller og Klaus Simonsen
- 8 **60'ERNE**
- 12 **70'ERNE**
- 16 **80'ERNE**
- 20 **90'ERNE**
- 24 **00'ERNE**
- 28 **10'ERNE**
- 32 **DET LILLE PUBLIKUM**
af Louise Ejgod Hansen
- 34 **BØRNETEATER I EN SPILKULTUR**
af Carsten Jessen
- 37 **DET LILLE TEATER FOR BØRN**
- 38 **ALLE BØRN HAR BRUG FOR TEATER**
af Eva-Marie Møller
- 41 **PLAKATER – PLAKATKUNST**
- 47 **FORESTILLINGERNE 1966 - 2016**

FORORD

Carl Christian Ebbesen, kultur- og fritidsborgmester i Københavns Kommune

Et halvt århundrede er gået, siden Det lille Teater slog dørene op i det tidligere snapsebrænderi i Lavendelstræde for første gang til "Karusellen går" af Kaj Matthiessen, Halfdan Rasmussen og Benny E. Andersen. Og siden er det blevet til en lang perlerække af professionelt opsatte teaterforestillinger målrettet de yngste teatergængere, nemlig børnene.

Professionalismen er ikke til at tage fejl af på det stationære teater. Scenografi, avanceret teaterteknik og professionel lysætning sætter rammerne for seriøst børneteater med kunst og kultur i højsædet, som det har gjort i nu 50 år.

Teaterstykkerne har begejstret både børnene såvel som deres forældre – det vidner den ofte helt fyldte teatersal om. Men også kritikerne har øjnene åbne for det vigtige og dygtige stykke arbejde, der udføres. Det lille Teater er præmieret med fornemme teaterpriser og har været nomineret til endnu flere. Og intet af det ville være virkelighed, hvis det ikke var for den passion, der ligger bag.

Senere er Marionet Teatret blevet en del af Det lille Teater, og sammen løfter de to institutioner den vigtige opgave, det er at tilbyde kultur til vores alleryngste borgere.

Københavns Kommune er stolt over gennem mange år at have støttet så engagerede kræfter. Vores hovedstad er en by fyldt med engagerede borgere, der brænder for og har lyst til at lægge kræfter i den gode oplevelse. Og det skal vi huske at bakke op om.

Som kulturborgmester glæder jeg mig personligt over, at vi i København har et så ambitiøst kulturtilbud til de yngste. Vi bliver flere og flere nye, små københavnere i disse år, og jeg vil se frem til, at også de kan få glæde af det gode arbejde i Det lille Teater og Marionet Teatret. Jeg håber, deres forældre tager dem med i teatret, så vi engang i fremtiden ser dem komme tilbage med deres egne børn, og endnu senere med deres børnebørn. Kultur er dannelse, underholdning og viden om verden omkring os. Kultur er noget vi deler, noget vi giver videre til hinanden fra generation til generation.

◀ **OKKER GOKKER (2013)**
Efter bog af af Jens Sigsgaard

I MAVEN OVER BYEN (1970)

Forfatter: Staffan Westerberg

FOR HISTORIEN

Af Eva-Marie Møller & Klaus Simonsen

I slutningen af 60'erne ændredes synet på børn. Afledt af det anti-autoritære oprør, som i de år vendte op og ned på samfundet, ville kunstnere, pædagoger og politikere skabe en ny børnekultur. Børn skulle ikke længere spises af med aflæggere af klassisk voksenkultur, børn skulle have deres egen kultur af høj kunstnerisk kvalitet udsprunget af børneliv. Dengang var børneteater "Skolescenen", hvor man spillede Holberg på Folketeatrets store scene. Børnepublikummet kedede

sig så meget, at Skolescenens leder måtte gå på scenen og truende holde "den sorte bog" oppe for at få ro i salen – ofte uden den store succes.

Nu skulle det være teater for børn, spillet dér, hvor de var: I daginstitutioner, på skoler og biblioteker. I samme ånd opstod ideen til et stationært teater for mindre børn, hvor scenografi, lys og avanceret teaterteknik skulle have en afgørende rolle.

"I foråret 1968 kommer den svenske instruktør Staffan Westerberg og sætter "Kig i Nøg-lehullet" op. Bent Hesselmann sidder i salen med ryggen mod den røde pille og spiller musik, og Staffan og jeg er på scenen, hvor der både er trådmarionetter og dukker lavet af mange forskellige ting og sager, f.eks. går et spejl i stykker, og mens Staffan kigger ned på skårene, får han dem til at rejse sig og blive til et væsen, der kan gå. Alting får liv og alting forandrer sig. I ultraviolet lys daler store orange og pink blade gennem det sorte scenerum, som igen forvandles til skyggespil på et stort hvidt lærred med blå og røde Chagall figurer, der danser som glasmosaikker over himmelen."

Jakob Bentsen, skuespiller, mimer, instruktør

Vibeke Gårdmand, der senere blev Det lille Teaters leder, samlede en gruppe forfattere, musikere, malere og pædagoger for at skabe et professionelt teater som tog børnene alvorligt og som satte kvalitet og kunst i højsædet.

Anerkendte kunstnere som bl.a. Ib Spang Olsen, Benny Andersen, Jens Sigsgaard, Inge og Steen Hegler, Leif Panduro og Halfdan Rasmussen gik sammen og anbefalede et lille teater i København, og samtidig blev der sammensat en bestyrelse og et kunstnerisk råd med billedkunstneren Kaj Matthiessen, som en af de førende kræfter.

Mens man ventede på svar fra Kulturministeriet om tilladelse og støtte, gik Vibeke Gårdmand rundt i indre København for at finde de rigtige lokaler. Det var en urmager i Lavendelstræde, der henviste til købmand Hommel, som var ejer af en butik og et vinlager i Lavendelstræde 5 - 7. Ejendommen var bygget tilbage i 1789, hvor der dengang var snapsebrænderi og vintapperi. Baggården og huset med stald (og en hest og en ged) var det helt rigtige sted for et børneteater. Kontrakten blev underskrevet på Hommels kontor, og der skulle samles ind til de første udgifter, husleje og istandsættelse. Logoet over gården blev formet af billedkunstneren Henry Heerup med ordenes begyndelsesbogstaver som dyresymboler.

31. august 1966 åbnede Det lille Teater dørene for den allerførste premiere for børn. Det var "Karrusellen går" af kunstmaler Kaj Matthiessen skabt i samarbejde med Halfdan Rasmussen og Benny E. Andersen.

FODRING FORBUDT (1968) ►

Forfatter: Kaj Matthiessen

"Børn af i dag har mere end nogensinde brug for et levende teater. Den traditionelle leg er næsten forsvundet, som de digitale gadgets er udbredt over hele kloden! Et intelligent børneteater, der skal rumme både enkle dramaer, så vel som mere flyvske eksperimenter, er der stort behov for i dag, og i fremtiden."

Bent Hesselmann, komponist, musiker, skuespiller

KIG I NØGLEHULLET (1968)

Forfatter: Staffan Westerberg

1960'ERNE

Det lille Teater inspireredes af tidens mange eksperimenterede små teatre. I de år udvikledes et legende fantasiteater med stor vægt på et farverigt scenografisk udtryk. Det var et supplement til tidens mange nye børneteatergrupper, der turnerede rundt til skolernes gymnastiksale og selvsagt ikke kunne medbringe store og krævende scenografier. Udover kredsen omkring premiere-forestil-

lingen kom også Ib Spang Olsen og Benny Andersen til. Vibeke Gårdmand havde rejst en del rundt i Europa for at finde de bedste folk til teatret. Bl.a. Carlo Columbaioni og Alberto Vitali, to italienske klovne, og mimikeren Ctibor Turba fra Tjekkoslaviet. Især var inspirationen fra Østeuropa stor, fordi børneteaterscenen her var levende i forhold til i Danmark med mime, skyggespil og plakat kunst.

Sangene fra "Karusellen går" blev udgivet på EP med tekster af Halfdan Rasmussen og André Francois og musik af Benny E. Andersen og Freddy Fræk.

DEN HÆSE DRAGE (1969)

Forfatter:
Benny Andersen

Musikere:
Benny Andersen &
Beefeaters

DENGANG I 60'ERNE

Den første bestyrelse nedsætter sig selv i april 1966 med følgende medlemmer: Vibeke Gårdmand, Lise Roos, Ruth Hermann, Susanne Tvermoes, Leon Levin LRS, Ole Panton og Louis Weisdorf.

"Vi vidste fra starten, at vi først og fremmest ville medvirke til at bevare og udvikle børnenes følsomhed"

Vibeke Gårdmand

Vibeke Gårdmand
Foto: Rigmor Mydtskov

Der var stort røre i samfundet i 1960'erne også på kulturfronten. Statens Teaterskole åbnede i 1968, Det kongelige Teaters elevskole lukkede i 1968, Den danske Skolescene lukkede i 1968. Aktionsteatret Secret Service holdt til i kælderen under Pink Klub i Farvergade, lige bag Det lille Teater og der opstod en inspirerende kontakt. Siden kom Solvognen som holdt til på det nyopståede Christiania, også her opstod der et frugtbart samarbejde.

"Det første halve år eksisterede teatret på basis af en indsamling, som gav den formidable sum af 20.000 kr. og på en billetindtægt. Hertil må vel også føjes, at Det lille Teater fik en flyvende start. Både kunstnerisk og publikumsmæssigt var succes'en hjemme fra starten."

Vibeke Gårdmand

KANONFOTOGRAFEN (1973)

Forfatter: Ib Spang Olsen

1970'ERNE

"Lad hundrede blomster blomstre," sagde Vibeke Gårdmand ofte med et citat hentet fra Mao. Det samme gjaldt den poetiske og fabulerende svenske teaterinstruktør Staffan Westerberg, der kom til at præge Det lille Teaters forestillinger i fire årtier. Han instruerede skuespillerne Torben Hellborn, Maria Stenz, Egon Stoldt, Jens Klastrup og musikeren Bent Clausen i "Tommelise", en fantasifuld forestilling med skyggespil og dukker. Staffan Westerberg instruerede også "Paraplyernes oprør", inspireret af Kjeld Abells billedbog, der handler om en laset paraply og en udslidt vaskekone, som sammen gør oprør.

De fleste forestillinger var bygget op som collager med dukkespil, skyggespil, levende skuespillere, levende musik, mærkelige rekvizitter som cykelsadler, køkkenredskaber og hatte. Samtidig hentede teatret inspiration fra musikere på den danske flower power-scene. Kendte beat-musikere som Bent Hesselmann og Lasse Lunderskov komponerede og stod på scenen.

Det lille Teater overgik til kollektiv ledelse i lighed med de fleste andre omrejsende børneteatre i Børneteatersammenslutningen. Vibeke Gårdmand var sammen med Jytte Abildstrøm vigtige stiftere af Børneteatersammenslutningen, og Vibeke Gårdmand blev BTS' første formand.

"JA. Nutidens børn har brug for teater. De kan slet ikke undvære det. Det vil være mishandling, hvis børnene ikke får den "levende" oplevelse med på vejen, ud i livet. Så "come on Denmark" vi har et af de fineste børneteatre i den hele hule verden! Hurrah for Det lille Teater."

Maria Stenz, skuespiller, instruktør, sangerinde

TEATER I HATTEN (1970)

Forfatter: Staffan Westerberg

HVOR MANGE GANGE SKAL JEG SIGE DET (1970)
Forfatter: Kaj Matthiessen, Birte Norst & Rudy Hassing

DENGANG I 70'ERNE

"I mange år måtte vi kræve et professionelt arbejde af kunstnerne, men var ude af stand til at betale professionelle lønninger. Mange eksisterede derfor i kraft af et arbejde ved siden af teaterarbejdet."

Vibeke Gårdmand

For at få teatret til at fungere, skulle der mange frivillige kræfter til, som gjorde det uden betaling, eller med en meget lille betaling. Det var virkelig con amore, med kærlighed til teatret. For at leve, måtte man supplere sin indtægt andre steder fra. Tage fast arbejde i et halvt år et eller andet sted, så man igen havde penge til at leve for, og igen kunne lave teater. Militærnægtere, som der på den tid var mange af (Vietnamkrigen gjorde et stort indtryk), kunne komme ud på offentlige sociale institutioner, og dertil regnedes også teatre. Det lille Teater har kunnet køre meget af sin daglige drift i de først mange år med stor støtte fra engagerede militærnægtere. Det eneste teatret var forpligtet til at betale var militærnægterens husleje. Det faldt så siden hen også bort.

"Vi lever for tiden i en ufattelig medieret, forbrugeristisk og djøficeret 1:1 kulturperiode. Fordi al kunst har til opgave at spejle virkeligheden - ikke at ligne den - har nutidens børn i den grad brug for teater."

Johannes Mørch, komponist, musiker, grafiker, dramaturg

1980'ERNE

Alle vegne i teaterlivet blev der gjort op med kukkasse teatret, publikum bliver inddraget og på store scener som f.eks. Gladsaxe Teater spilles der totalteater. Publikum skal have en stemme og det gælder også i børneteater. Mens mange turnerende børneteatre kaster sig ud i et såkaldt socialrealistisk repertoire, hvor handlingen ofte udspiller sig i et klasseværelse eller på en fodboldbane, følger Det lille Teater sin egen vej. Her bliver børns problemer, sorger og bekymringer ofte skildret i et fantasiunivers hvor en sur mor f.eks. kan være en gulvskrubbe. Uden at forestillingerne har "happy end", har Det lille Teaters forestillinger altid en løsning. Blandt andre børnekunstnere og skolefolk diskuteres hvilken "ideologi" der skal vises i børnekunst, den diskussion fylder mindre på teatret i Lavendelstræde. Det lille Teater og Vibeke Gårdmand holder fast i at teater for børn skal være frigørende for fantasien og ikke belærende. Senere i årtiet kom Gunnar Wille med en mere vild og direkte teaterform i forestillingen "Skruppen fra det ydre rum".

I 80'erne bliver Det lille Teaters unikke baggård med stald med en levende ged udgangspunkt for forestillingen "Købmand Hommels Ged". Og i 80'erne hentes der inspiration fra Dramaten i Stockholm og fra Karen Blixens novelle "Dykkeren" i "Skæbneanekdoter." 80'erne var også årtiet

SHIBILIBI (1979)

Forfatter: Staffan Westerberg

hvor instruktør Jacques S. Matthiessen (søn af teatrets første instruktør, Kaj Matthiessen) udviklede sine egne forestillinger bl.a. i samarbejde med Torkild Lindebjerg. De havde begge en fortid i Odin Teatrets meget kropsorienterede spillestil. Jacques S. Matthiessen underviste samtidig på Statens Teaterskole og hentede flere professionelle skuespillere til teatret. I de år fik Det lille Teater en ekstra etage i købmand Hommels købmandsgård. Det betød en ny foyer, en ny prøvesal som også kunne være scene for mindre forestillinger.

DET KAN SKE DET KAN KNIVE MED EN GAFFEL (1988)

Forfatter: Vivi Bruss Jensen

"Jeg ankom til teatret i en periode hvor de socialrealistiske 70'ere lige var slut og fantasien igen fik lov til at optræde i børnenes universer. Jeg har altid arbejdet med det fantastiske og Det lille Teater tog imod mig og gav plads til mine historier. Det var en stor og god oplevelse."

Gunnar Wille: forfatter, instruktør, billedskaber

DENGANG I 80'ERNE

HYDDELI HAT (1985)
Forfatter: Benny Andersen

80'erne blev årene hvor militærnægterordningen langsomt forsvandt. Det havde ellers været den skjulte teaterstøtte i form af ekstra arbejdskraft til teatret. Men den lave beskæftigelse medførte at begrebet langtidsledig opstod.

Teatre kunne i lighed med andre kulturinstitutioner søge om at få et antal langtidsledige, som kunne være på teatret i i alt ni måneder med mulighed for forlængelse. Det blev den nye støtte til teatrene og specielt til Det lille Teater, hvor medarbejderne elskede at kaste sig ud i større og større tekniske udfordringer og bruge hele teatermaskineriet til at fortælle den gode historie.

FRAKKEN (1985)
Forfatter: Catherine Pohér

I 1996 fik Det lille Teater en ny og større hovedscene med scenetårn til snoretræk og kælder under scenen. Det åbnede selvsagt for flere spændende scenografiske løsninger. Store scenografier, hvor hele teatermaskineriet var i spil, voksede frem, bl.a. fortsat med forestillinger af Jacques

S. Matthiessen, Staffan Westerberg og Søren Danielsen.

1996 var Kulturby år for København. Flere københavnske børneteatre havde grebet ideen og fandt et fælles tema i at spille forestillinger baseret på H.C. Andersens eventyr. Det lille

Teaters bidrag var "Hulter til bulter", som blandede mange af H.C. Andersens figurer. I 1990'erne kom der igen nye kræfter til teatret, bl.a. dukkemager og scenograf Rolf Søborg Hansen med poetiske, billedbårne forestillinger.

REJSEN (1996)

Forfatter: Jacques S. Matthiessen

"Jeg voksede nærmest op på Det lille Teater, blandt de tosekreative voksne, som i slutningen 60'erne arbejdede med stor politisk og kunstnerisk bevidsthed og med stor respekt for barnet som selvstændigt individ med krav på og behov for god kunst. Denne ildhu og overbevisning har inspireret og fulgt mig gennem hele mit voksne liv og i mit kunstneriske virke i ind- og udlandet. Det har derfor været mig en ekstra stor glæde og fornøjelse alle de mange gange jeg har haft mulighed for at udvikle og skabe nye eksperimenterende forestillinger netop på Det lille Teater."

Jacques S. Matthiessen, instruktør, forfatter, dukkemager, skuespiller

DENGANG I 90'ERNE

I 90'erne blev forældreorloven indført. Det betød nye publikumsgrupper i teatret, fordi børnefamilierne fik mere tid. Lukkeloven som blev udvidet, gav mange flere mennesker skiftende arbejdstider og dermed også formiddage med tid til en teatertur. Efterlønnere og pensionister blev også flittige teatergængere med børnebørn. Op gennem 90'erne voksede andelen af privatpublikummet.

I 1995 åbnede Den fri ungdomsuddannelse hvilket straks førte til henvendelser fra unge, som meget gerne ville arbejde på et teater eller med teaterrelaterede opgaver. Det betød at vi i de år hvor uddannelsen fik lov til at leve havde en række engagerede unge mennesker indenfor dørene. Uddannelsen lukkede i 2002. Flere af de unge vi havde fat i har senere skabt sig en karriere inden for teater.

TRAPPEN (1991)

Forfatter: Jaques S. Matthiessen

SNE (1997)

Forfatter: Rolf Søborg Hansen & Jette Lund

"Det lille Teater har for mig, været et sted hvor poesi og gøgl går hånd i hånd, hvor alle hjælper hinanden til at yde det bedste, og hvor man også kender/bekymrer sig om hinanden hele vejen rundt, menneskeligt,...og ud over det er stedets geografi, et eventyr."

Rolf Søborg Hansen: skuespiller, dukkespiller, instruktør, scenograf, dukkemager

2000'ERNE

Forfatter Thomas Winding kommer til Det lille Teater og hans forestilling "Mester Flytter ind" bliver en stor succes. Det bliver starten på et længere samarbejde mellem ham og teatret. Alle Windings forestillinger er en kombination af dukketeater, skuespil

og skyggeteater og her er ofte åben dukkeføring, hvor dukkespilleren er synlig. "Mester Flytter ind" der er skabt i samarbejde med scenograf Julie Kyhl, komponist Jan Rørdam og dukkemager Paul Arne Kring vandt en Reumert i 2002.

"Alt er bogstaveligt talt i børnehøjde fra indretning af foyeren over højden på sæderne til selve forestillingen. Teater for børn skal være tæt på og det er Det lille Teater på alle måder."

Christian Q Clausen, scenograf

DEN RØDE STARUT (2004)

Forfatter: Kim Fupz Aakeson

ALI-BABAS KAMELER (2005)

Forfatter: Rune T. Kidde

I rækken af dramatiseringer af kendte børnebøger skaber Jacques S. Matthiessen sammen med scenograf Christian Q Clausen, dukkemager Paul Arne Kring og komponist Johannes Mørch "Den Glade Løve", som er

en klassiker på Det lille Teater. Rikke Wölck iscenesætter og dramatiser Kim Fupz Aakesons "Den Rødhårede Starut", der nomineres til en Reumert for Årets Børne/ungdomsforestilling. Paul Arne Kring sætter sit markante

præg på 00'erne som dukkemager. På "Den Rødhårede Starut" udtænker han også en gigantisk folde-ud scenografi.

DENGANG I 00'ERNE

I 1998 blev Reumertprisen stiftet af Bikubenfonden. Den har fået stor betydning for dansk teater og den har især fået betydning for børneteateret, fordi en af kategorierne er Årets Børne/ungdomsforestilling. Det lille Teater vandt prisen første gang i 2002 med Thomas Windings forestilling "Mester flytter ind" og har siden vundet den i 2011 for "Fra Månen og ned" samt senest i 2016 for "Citroner i vand". Teatret har også været nomineret for bedste forestilling i 2005, samt tre gange for Årets Scenograf/Scenedesign med hele to nomineringer til Christian Q Clausen og en til Julian Toldam Juhlin.

DEN GLADE LØVE (2003)
Forfatter: Louise Fatio

NALLES TAXA (2010)
Forfatter: Sven Nordquist

2010'ERNE

CITRONER I VAND (2016)

Koncept: Charlotte Munksø

Foto: Karoline Lieberkind

"Min bedste oplevelse på Det lille Teater har uden tvivl været det unge publikum. Hos børnene er der en åbenhed og ærlighed, der får os alle til at huske, hvordan det var at være barn. Og min værste oplevelse er, når vi voksne glemmer at lade børnene opleve - uden at vi blander os."

Charlotte Munksø, instruktør, koreograf

I det nye årtusind har ikke kun børneteateret udviklet sig, men alle kunstformer for børn har taget nye skridt. Fra at børnekunsten skulle tilkæmpe sig plads på de voksnes rækker, er både musik, film og billedbøger for børn med et højt kunstnerisk niveau nu respekteret blandt fagfolk og publikum. En af de kunstnere, der finder vej til Det lille Teater er tegneren Jakob Martin Strid. Hans billedbog "Da Lille Madsens hus blæste væk" blev levendegjort af instruktør Rikke Wölck og scenograf Lisbeth Burian.

I 10'erne går det faste personale sammen med en række scenekunstnere og improviserer sig frem til forestillingen "Fra Månen og ned", der - med udgangspunkt i Det lille Teaters specifikke scenerum - åbenbarer en baggård fuld af historier. Arbejdsformen med at improvisere en tekst/forestilling frem danner grundlag for en ny måde at udvikle forestillinger på, som blandt andet videreudvikles på "Okker Gokker", "Huset" og "Citroner i Vand".

Med "Huset" arbejdes der på tværs af faggrupper, og to skuespillere, en luftakrobat og en dukkespiller, skaber i samarbejde med instruktør Petrea Søe, dramatiker Line Mørkeby og komponist Thomas Dinesen en højtflyvende fortælling om fællesskab. Scenograf Christian Q Clausen, der også indgår i samarbejdet om "Fra månen og ned", blev Reumert nomineret som Årets Scenograf for "Husets" scenografi, der strakte sig over flere etager.

Instruktør og koreograf Charlotte Munksø står for en vigtig del af de arbejdsmetoder som teateret arbejder med. For hver forestilling der arbejdes frem i rummet, skal der opfindes et særegent scenesprog, og i samarbejde med teatrets personale og skiftende kunstneriske teams udforskes rumlige, tematiske og sceniske udtryk hver gang på ny. Charlotte Munksø er instruktør på både "Fra månen og ned", "Okker Gokker" og sanseforestillingen "Citroner i Vand".

HER OG NU I 10'ERNE

"Processen i det at få en forestilling på benene sammen med holdet på Det lille Teater har altid været præget af stort nærvær, nærmest uanede mængder af "det-kan-godt-lade-sig-gøre indstilling" og et flow i huset som har holdt motivation og humøret højt hos alle."

Thomas Dinesen, komponist

I 2013 overgik Det lille Teater fra kollektiv ledelse til en enkelt teaterleder. Som del af et planlagt generationskifte besluttede den kollektive ledelse bestående af teknikerne Lone Bjerg og Freddi Larsen, administrator Klaus Simonsen og dramaturg Trine

Wisbech, at Trine Wisbech fremrettede skulle være teaterleder. 2013 var også året hvor Det lille Teater overtog

driften af Marionet Teatret i Kongens Have i forbindelse med fornyelsen af Lille Storbyteater perioden. Synlighed og samarbejde er buzzwords.

Det lille Teater & Marionet Teatret har netop fået bevilliget 4 nye år som Lille Storbyteater, og er på den måde sikret økonomisk frem til 2020. Bestyrelsen for Det lille Teater & Marionet Teatret består i dag af Line Barfod, Lisbeth Burian, Jan Helmer-Petersen, Eva-Marie Møller, Erik Sigsgaard og Susanne Storm.

GORILLAEN DER VILLE VÆRE EN GORILLA (2015)

Forfatter: Lilian Brøgger & Kim Fupz Aakeson

FRA MÅNEN OG NED (2010)
Forfatter: Charlotte Munksø og holdet

DET LILLE PUBLIKUM

Af Louise Ejgod Hansen

Det kaldes ikke voksenteater – det er kun børneteater, der er en særlig form for teater, en slags underkategori. Men i stedet for at begræde, at børneteater stadig ikke anerkendes som 'rigtigt' teater, skulle man hellere sætte pris på, at publikum faktisk er en del af ordet, og at det enkelte barns teateroplevelse tages alvorligt.

Det lille Teater - navnet alene fortæller næsten historien om dansk børneteater i de sidste 50 år. Historien om teatre, der er små og er for de små.

Det startede i opposition - til de store, til institutionsteatrene, til en teaterform, hvor små tilskuere først og fremmest skulle opdrages til at blive gode tilskuere, når de blev store. Oppositionen var kunstnerisk, organisatorisk og politisk. I dag er fronterne blødt op, samarbejde blevet et nøgleord og ingen stiller længere spørgsmålstegn ved, at "verdens bedste børneteater" er en vigtig del af dansk scenekunst.

Det er det, fordi dansk børneteater har arbejdet ambitiøst med det kunstneriske indhold. Med at fortælle medrivende og poetiske historier på en formmæssigt interessant måde. Men det er det også, fordi teatre som Det lille Teater har været en del af den børnekulturelle udvikling i retning af at tage børn seriøst som publikum. Eller som det står på teatrets hjemmeside: Vi "forsøger altid at møde børnene lige der, hvor de er i deres forståelse af verden". Heri ligger der en kunstnerisk vision såvel som et børnesyn: Børnene skal tilbydes gode kunstneriske oplevelser – oplevelser, der appellerer til deres sanser, følelser og intellekt lige her og lige nu.

Det er i de senere år blevet moderne at tale om publikumsudvikling – om at teatrene skal flytte fokus fra det der foregår på scenen til det der foregår på tilskuerrækkerne. Diskussionen herom har været vigtig at tage. Som kunstproducerende institutioner er det nærliggende at fokusere på produktionen – kunstnerne fylder jo fysisk i huset og uden forestilling, intet publikum. Det har betydet, at mange teatre har glemt, hvad forestillingen betyder for tilskuerne, hvad det er for en oplevelse, man tilbyder. Først i det øjeblik publikum i stigende grad bliver væk, har man opdaget, at et perspektivskifte er nødvendigt.

Dette har ikke været tilfældet i dansk børneteater. Her har en lang tradition for prøveforestillinger samt det faktum at børn er verdens mest tilstedeværende publikum, betydet at det er umuligt at glemme sit publikum. I den lille teatersal, hvor skuespillerne kan have øjenkontakt med hvert enkelt barn i løbet af forestillingen er det tydeligt om børnene keder sig eller om forestillingen er "sjov". For det er den skala, børnene bedømmer på: Er det sjovt eller er det kedeligt? En skala man ikke må affærdige som barnagtigt pjat, for det sjove er en bred betegnelse for det medrivende, det der optager og engagerer – også når der er tale om alvorlige og følsomme emner.

Mens politikerne indimellem har for travlt med at tale om "fremtidens publikum" og skolesystemet taler om læringsmål, så mener jeg, at det er her – i forskellen på sjovt og kedeligt, at teatrene skal have deres fokus. Det skal de, fordi det er her, forestillingen kommer til at betyde noget, til at være kilden til en god leg, til at sætte spor, der bevares længe efter, at lyset i salen er slukket. Selv langt op i teenageårene kommer børn oftest i teatret på andres initiativ. Derfor er det ekstra vigtigt at værne om deres oplevelse, at tage dem seriøst som tilskuere der oplever, sanser og føler lige så intenst som voksne.

Dette formål trækker tråde tilbage til før diskussionen om publikumsudvikling – og det peger ind i en fremtid, hvor de politiske buzzwords vil være nogle andre. Som offentligt støttet teater vil Det lille Teater være nødt til at forholde sig til disse buzzwords, men med alderen har teatret vel efterhånden lært, at modeluner kommer og går, og at tilpasning ikke må ske på bekostning af de værdier, der ligger til grund for teatret. Og jeg vil tilføje: Det må heller ikke ske på bekostning af publikum. Den engelske kulturforsker John Holden peger på, at kunstens værdi defineres og diskuteres i et samspil mellem tre aktører:

"Under en forestilling begyndte et barn at græde. Det sker af og til. Men denne dag smittede det i uhørt grad, og pludselig stod mine medspillere og jeg, og spillede for 50 grædende børn, og 6 voksen-numser som sad på de pædagoger, der havde vendt os ryggen for at få styr på børneflokkene. Det var absurd, skræmmende og hylende morsomt på en gang. Sådan er det med det publikum. Lunefuldt og levende."

Jacob Weble, skuepiller

Kunstnerne, politikerne og borgerne. I børneteatret er børnene borgere – og deres værdsættelse af teatret skal derfor vægtes lige så højt som kulturpolitiske målsætninger og kunstneriske ambitioner. Det vil være en stor ambition for et lille teater.

Louise Ejgod Hansen, lektor på Dramaturgi, Aarhus Universitet. Har blandt andet forsket i børns teateroplevelser i samarbejde med SceNet og Teatercentrum og sad 2009-2013 i refusionsudvalget.

BØRNETEATER I EN SPILKULTUR

Af Carsten Jessen

Hvis man skulle være i tvivl om, at vi lever i en kultur, hvor spil er blevet et helt centralt kulturelt fænomen, kunne man blot bevæge sig uden for døren i sommeren 2016, hvor man ikke kunne undgå at støde ind i børn, unge, voksne og hele familier, der med mobiltelefonen i hænderne jagtede virtuelle Pokemon-figurer, ofte de særeste steder. Spillet "Pokemon Go" var sommerens dille og samtaleemne, der samtidig var en af de største succeser inden for computerspil i mange år, hvilket ikke siger så lidt. Alligevel er "Pokemon Go" sandsynligvis blot starten på en kaskade af spil, der bygger på samme teknologi og blander det virtuelle og fiktive ind i den analoge virkelighed.

Kan spil forbedre verden?

Skal vi være kedede af, at spil fylder så meget? Ikke hvis man skal tro den amerikanske spildesigner Jane McGonigal, der tillader sig at mene, at vi skal spille endnu mere, fordi spil kan skabe en bedre verden og ligefrem redde kloden. Spil er vejen til at løse vores problemer med sult, klima, krig og meget mere.

Det lyder måske forrykt, men inden man afviser hende som helt galt afmarcheret, er der god grund til lige at lytte til hendes begrundelser, ikke mindst hvis man beskæftiger sig med børnekultur.

McGonigals argumenter for spil svarer paradoksalt et godt stykke ad vejen til argumenter for, at børn skal møde god børnekultur. Hun hævder, at spil udvikler en optimistisk tiltro hos spillerne til, at de kan mestre verden, og at det altid kan betale sig at rejse sig efter et nederlag. Hun mener også, at spillerne ved at spille onlinespil i store grupper udvikler tillid til, at man kan stole på, at andre vil hjælpe og støtte, når det gælder. Spillere er derfor motiverede til at prøve igen og igen, indtil det, de har sat sig for, lykkes, og de er motiverede for at deltage i og bidrage aktivt til sociale fællesskaber.

Nyere psykologisk forskning peger på præcis det samme som McGonigal. Computerspil kan udvikle børns selvtillid, og det skyldes, at de hele tiden stiller spillerne opgaver, som er på kanten af, hvad de kan. Spillene er til gengæld også indrettet sådan, at spillerne kan få lov til at opleve, at de kan klare udfordringerne, hvis de gør en indsats. Og det gør de så, i spil efter spil, time efter time, år efter år, både som børn, som unge og som voksne. Det danner de nye generationer, hos hvem erfaringer, omgangsformer og kultur er præget lige så meget af spil som af alt muligt andet.

Gør spil børn til bedre mennesker?

McGonigal har endnu en pointe, som sætter det hele i perspektiv: Børn og unge udvikler sig til virtuose spillere, men det sker inden for virtuelle, ofte eventyrlige spilverdener. Det store spørgsmål er, hvordan man kan overføre det til den virkelige verdens udfordringer? Kan man engagere spillere i f.eks. klimaproblemer, så millioner af mennesker bruger millioner af timer på at komme på nye løsninger? Det er ikke nemt at vide, om det kan lade sig gøre, men det er al ære værd, at nogle forsøger at udvikle spil, der kæmper med virkeligheden.

Der er et andet, mindst lige så spændende aspekt, som McGonigal åbner op for med sin store og måske

overdrevne tiltro til spils positive virkning. Vi ved, hvor betydningsfuldt det er, at børn oplever, at de kan klare udfordringer, især fordi det modsatte skaber håbløshed og depression. Det særlige, som spil kan i modsætning til andre udtryksformer, er, at spillere træffer egne valg, handler, mærker konsekvenserne og har mulighed for handle anderledes og prøve igen, indtil det lykkes. Spillerne er ikke tilskuere til en handling på en scene, men deltagere.

Spil kan inspirere børneteateret

Her ligger efter min mening grundformen til en ny kraftfuld kunstnerisk udtryksform, der kan involvere publikum på en anden måde end andre kunstformer.

LILLE PICASSO (2011) ►

Forfatter: Kristian Holm Joensen, Rolf Søborg Hansen & Trine Wisbech

Det betyder ikke, at det er en bedre form end f.eks. teateret med det, man kunne kalde "se-på"-deltagelse, hvor skellet mellem publikum og optrædende er grundlæggende. Den form fungerer jo stadig, men det er svært at overse, at det, man kunne kalde "være-med"-deltagelse, har en større tiltrækningskraft. Den slags har kun været afprøvet rudimentært i teateret, for selv om aktivering af teaterpublikum har en lang tradition bag sig, så har spil i den form, der er beskrevet ovenfor, ikke. På den internationale teaterscene er der enkelte

forsøg med "gamificering", dvs. med at bruge mekanismer fra spil i forestillinger, som f.eks. i Punchdrunk's "Sleep no more", hvor Macbeth opføres som en lang række samtidige scener og begivenheder i en seksetagers bygning, som publikum bevæger sig frit rundt i, som var det et computerspil, dog uden at kunne gøre meget ved handlingen.

Børneteateret skal ikke være computerspil, men teaterets eksistensberettigelse er heller ikke at være modvægt til et så udbredt kulturfænomen

som spil, der er alt for interessant til at overlade til kommercielle producenter. Spil bør i stedet være en inspirationskilde til at eksperimentere med nye måder at møde et børnepublikum, der nok er i stand til at se på, men er vant til at være med og ikke mindst har deres styrke netop i at deltage. Til forskel fra computerspil har børneteateret det direkte møde mellem levende mennesker som en helt grundlæggende værdi, og mødet mellem teateret og spil rummer nye, ukendte potentialer.

Carsten Jessen, lektor, ph.d., Center for Undervisningsudvikling og Digitale Medier, Aarhus Universitet. Har blandt andet forsket i leg og legekultur, børn og digitale medier, computerspil, sociale medier m.m.

"Drengen sad på anden række. Håret strittede. Øjnene var opspilede af spænding – Ali Baba havde lige gemt sig bag en oliekrug i Sesam-luk-dig-op-hulen, hvor den onde broder Kassim har smækket ham inde – for røverne er ankommet til hulen, og den frygtindgydende Røverhøvding har lige i raseri hugget hovedet af en røver og med et rasende brøl spurgt, hvem der har taget hans guld. Drengen rejser sig pludselig op på anden række: "Det er mig" siger han, synker nervøst, og stirrer trodsigt den store røverhøvdingdukke i de vrede malede øjne. "Det er mig" gentager han, "Det er ikke Ali Baba."

Søren Danielsen, instruktør, dramatiker, tidl. medlem af DLT's bestyrelse

DET LILLE TEATER FOR BØRN

Det lille Teater producere scenekunst for børn mellem 2 – 10 år og deres voksne, og vi bestræber os på at præsentere børn for forestillinger af høj kvalitet på et teater indrettet til børn. Det lille Teater kendetegnes ved at det er et stationært teater. Det betyder at alle forestillinger skræddersys til vores scener, det betyder også at vi kan bruge alle teatres virkemidler på vores små scener. Det er vigtigt for os at skabe forestillinger hvor det visuelle udtryk, går hånd i hånd med historien og dens karakterer. Alle forestillinger målrettes meget specifikt til de forskellige aldersgrupper, og Det lille Teater forsøger altid at møde børnene lige der, hvor de er i deres forståelse af verden.

Det lille Teater har eksisteret siden 1966, og har status som Lille Storbyteater i Københavns Kommune og får herigennem tilskud til drift og produktion. Kulturministeriet bidrager også til Lille Storbyteater ordningen. Fra januar 2013 har Det lille Teater overtaget driften af Marionet Teatret i Kongens Have. Marionet Teatret har ligeledes eksisteret siden 1966.

Fra 2017 og frem til 2020 modtager Det lille Teater 3,3 mio. i tilskud pr. sæson fra Københavns Kommune, og skal årligt producere minimum 200 opførelser for børn mellem 2 – 10 år. Marionet Teatret i Kongens Have modtager i samme periode 1,4 mio. i tilskud pr. sæson fra Københavns Kommune, og skal årligt producere minimum 130 opførelser for byens børn, voksne og besøgende i sommermånederne.

På gensyn i Det lille Teater.

ALLE BØRN HAR BRUG FOR TEATER

Af Eva-Marie Møller

Journalist Eva-Marie Møller interviewer Trine Wisbech, leder af Det lille Teater og Marionet Teatret i Kongens Have.

I august 2016 fejrer Det lille Teater 50 års jubilæum – hvilken rolle skal teatret spille i den nære fremtid?

Det lille Teater skal først og fremmest fortsætte med at producere professionelt kvalitetsteater til både børn og voksne, og det er vigtigt at det er til begge dele. De to scener, som i dag udgør det samlede teater; Det lille Teater og Marionet Teatret i Kongens Have skal udvikles både parallelt og i fælleskab. Vi skal producere teater der passer ind i den samtid vi er i, vi skal ramme både skoler, institutioner og det private publikum.

Det lille Teater spiller med skuespillere og dukker på en scene – er det en form for teater, der er relevant i forhold til at børn i dag har mange andre tilbud på nye medier?

Jeg mener, at børneteater kan rigtig meget i sig selv. Børn i dag er fortsat vilde med den levende skuespiller og den levendegjorte dukke, der føres af en skuespiller. Det er den levende, nærværende oplevelse, der er noget særligt. Den skal vi værne om. Vi skal finde de historier og den måde at fortælle dem på, som passer til børn i dag. Det

gør vi via en overflod af scenisk æstetik, opfindsomhed og fantasi, sådan har det altid været på Det lille Teater, men i dag er der bare langt flere muligheder rent teknisk.

Du nævner at forestillinger skal være for både børn og voksne, hvad betyder det?

Når vi rammer historier, hvor både barnet og den voksne bliver fanget ind af det sceniske univers, så er det ofte de forestillinger der er mest vellykkede. Der er noget magisk i den fælles oplevelse. Hvis den voksne er med, så kan barnet mærke det, og omvendt hvis barnet er opslugt, så kan den voksne mærke det. Det er en fælles oplevelse, der rækker ud over selve forestillingen.

Tænker I, nu skal der også være en vittighed til de voksne?

Nej, det er omvendt. Vi laver en teaterforestilling efter manus eller improvisationer, og så arbejder vi på om det skal være smukt eller rørende eller hvad det nu skal være. Til allersidst laver vi nogle justeringer som passer til den specifikke aldersgruppe, og hvad de f.eks. kan kapere. Vi laver børnejusteringerne. Det universelle, det der rammer både børn og voksne, skal være indeholdt i projektet fra start.

DA LILLE MADSENS HUS BLÆSTE VÆK (2011)

Forfatter: Jakob Martin Strid

Hvordan ser din vision ud for et Lille Storbyteater om 50 år? Om 50 år forestiller jeg mig, at Det lille Teater er kernen i et stort børneteaterhus. Der skal være hele udtrækket til at lave kvalitets børneteater. Rundtom kan der være aktiviteter, værksteder med ting børn kan gå til og selv være aktive med. Det vil være fantastisk at have et moderne børneteater, der kan rumme og danne rammen om alt det, vi gerne vil præsentere børn for.

Børnelivet er i dag meget institutionaliseret med skoler og børnehaver. Skal børneteateret frigøres fra det eller være en del af det?

Det er virkelig et godt spørgsmål, for det spørgsmål fylder meget lige nu. Vi kommer til at se meget samarbejde mellem skoler, daginstitutioner og børnekultur-institutioner. Det er et rigtig spændende område, men samarbejdet må aldrig blive udelukkende på læringens præmisser. Scenekunst er en oplevelse for sig, og det vil være skønt at have det på skoleskemaet, men det vigtigste er, at der er professionelle teatre, der producerer kunst for børn. For mig er det først og fremmest vigtigt, at et teater har nogle meget dedikerede kunstnere, som ønsker at give børn oplevelser på et højt niveau. Vi skal bibeholde og udvikle den professionelle udøvende børnekultur.

Er børneteateret ikke en del af læringen?

Jo, det er det. Men når vi f.eks. laver undervisningsmateriale, så skriver vi at en forestilling altid kan stå alene. Man skal altid kunne gå ind og se en teaterforestilling og

få en masse ud af det i sig selv. Det er der jo en læring i, selv om der ikke peges på et trinmål osv. Det er alvorligt for sjov. Det har kvaliteter, som rækker ud over den mål-bare læring, som vi er meget optaget af i disse år.

Hvad er vigtigt?

Når man er Lille Storbyteater med en 4-årig bevilling så er det vigtigt at være opsøgende. Vi har i forbindelse med vores 50 års jubilæum lavet projektet "alle børn har brug for kultur", som inviterer så mange børn som muligt indenfor på teateret. Vi skal huske at alle børn har brug for at komme på museum, i biografen, høre musik og se teater. Det er ikke kun for dem, der selv finder herhen. Vi skal også række ud efter dem, der ikke selv får ideen.

"Teater er godt - gi' børnene teater på skolemaden."

Torkild Lindebjerg, instruktør, skuespiller, mimer

PLAKATER – PLAKATKUNST

Fra de allerførste forestillinger og op til i dag, er der blevet produceret plakater til alle forestillinger på Det lille Teater, og til hver sommersæson på Marionet Teater. Scenografer, tegnere, grafikere og billedkunstnere har lavet de vidt forskellige udtryk, som oftest har været publikums første møde med en forestilling. Her er i lille udvalg af de mange plakater fra teatrets historie.

I perioden 7. – 20. november 2016 vil der i Rådhushallen på Københavns Rådhus være en plakatudstilling med plakater fra Det lille Teater og Marionet Teatret.

Annebeth Tengbjerg (2002)

Annebeth Tengbjerg & Rolf Søborg Hansen (2011)

Thomas Winding (2001)

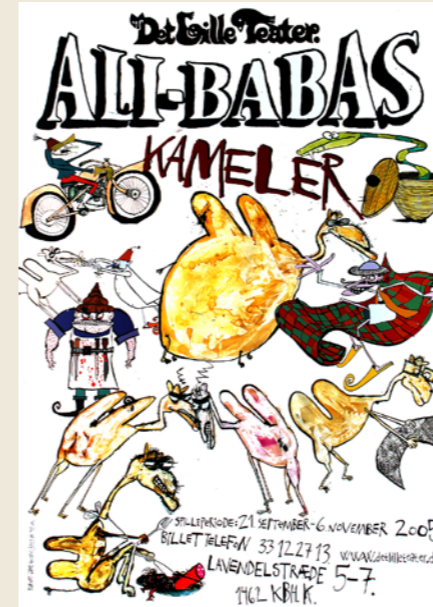
Arne Ungermann (2013)

Staffan Westerberg (1979)

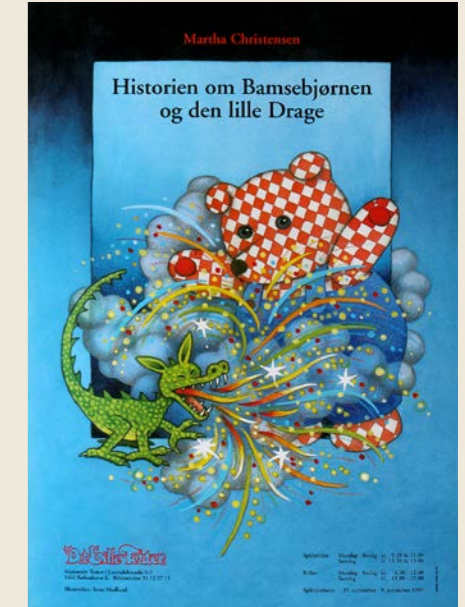
Thomas Winding (2000)

Jenz Koudahl (2005)

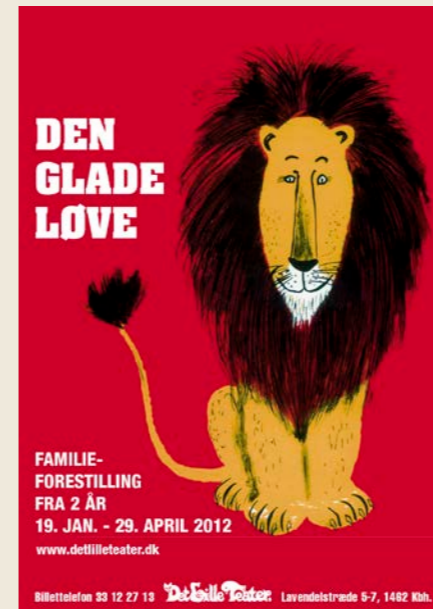
Kaj Matthiessen (1966)

Irene Hudlum (1977)

Peter Petersen (2008)

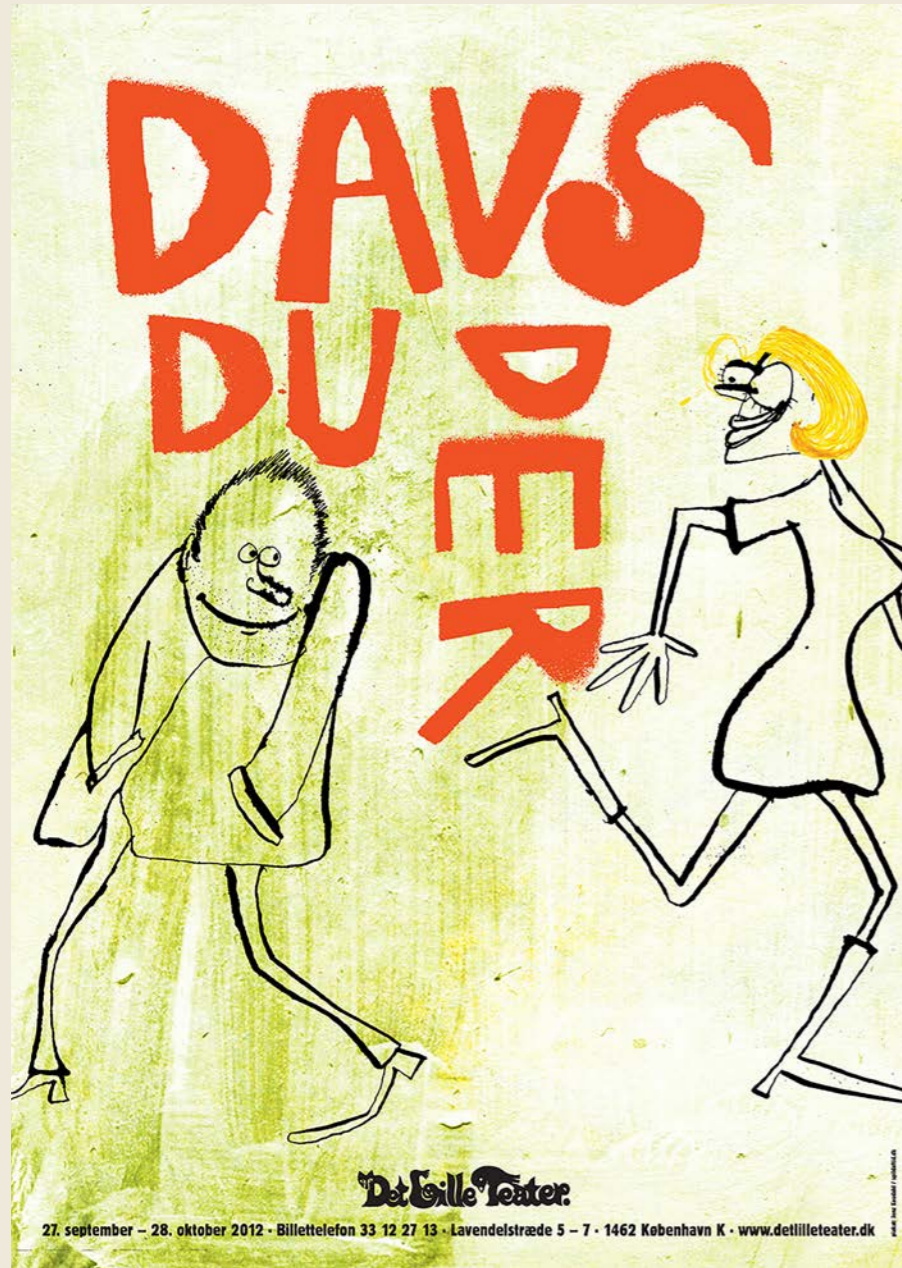
Roger Duvoisin (2003)

Kaj Matthiessen (1981)

Kaj Matthiessen (1978)

Jenz Koudahl (2012)

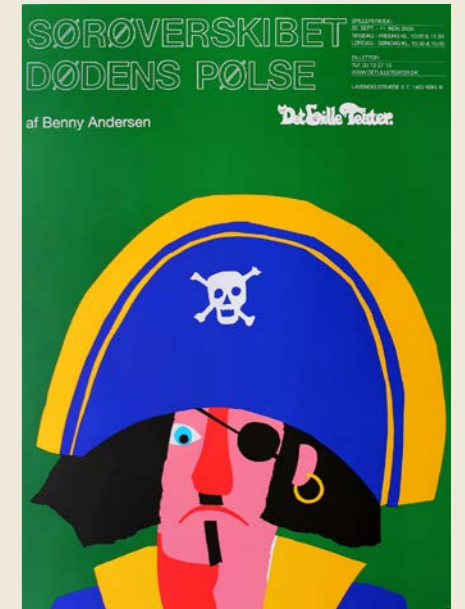
Thomas Winding (2008)

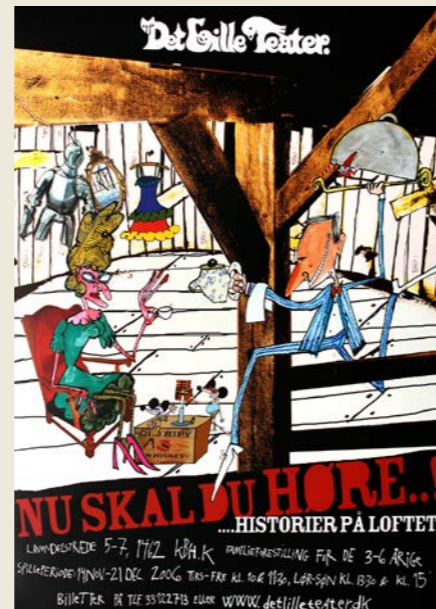
Paul Arne Kring (2007)

Annebeth Tengbjerg (2004)

Finn Simonsen (1976)

Jenz Koudahl (2006)

Jakob Martin Strid (2011)

M. Zlotnik (1997)

Paul Arne Kring (2004)

Annebeth Tengbjerg & Rolf Søborg Hansen (1997)

Birgitte Livbjerg (1967)

TEATRETS FORESTILLINGER 1966-2016

Du kan finde flere oplysninger om de enkelte forestillinger på vores hjemmeside detlilleteater.dk

1. SÆSON 1966/67

KARUSELLEN GÅR (1966)

Af Halfdan Rasmussen & André Francois

ALAKAZAM (1966)

Af Henri & Ann Alakazam

HIPSI HAPSI (1966) – Af Kjeld Iversen

ALAKAZAM (1967) – Af Henri & Ann Alakazam

FANTASTERIHATTEN (1967) – Af Staffan Westerberg

LILLE TRINE TRILLE OG TIGRENE – Af Benny E. Andersen

2. SÆSON 1967/68

OLE KNOKKELROD PÅ HAVETS BUND – Af Gunnar Iversen

LILLE TRINE TRILLE OG TIGRENE – Af Benny E. Andersen

PUFF – Gæstespil af Kimæra 68

ALAKAZAM – Af Henri & Ann Alakazam

KIG I NØGLEHULLET – Af Staffan Westerberg

CHARLIE MC'DEATH & BILDSVIT – Af Lars Forsell & Staffan Westerberg

3. SÆSON 1968/69

FODRING FORBUDT – Af Kaj Matthiessen

HANDSJUP & DEN SYNGENDE LØVE – Af Kaj Matthiessen

KEJSERENS NYE KLÆDER – Af Ellen Højmark Jensen og Miguel Quenon efter H.C. Andersen

KEFKA OG DEN FORSVUNDNE BOLD – Af Milan Sládek

DEN HÆSE DRAGE – Af Benny Andersen

I MAVEN OVER BYEN – Af Staffan Westerberg

4. SÆSON 1969/70

DEN BESTØVLEDE KAT – Af Preben Major Sørensen efter gl. eventyr

FLØDEHESTEN OG BULLEBUM

LØVEN OG BURET – Af Claude & Colette Monestiers

SLUK LYSET, TANTE – En gruppeproduktion af Gruppe 'R'

KLOVNEFORESTILLING – Italiensk gæstespil med cirkusklovner

TEATER I HATTEN – Af Staffan Westerberg

5. SÆSON 1970/71

HVOR MANGE GANGE SKAL JEG SIGE DET? – Af Kaj Matthiessen, Birte Norst, Rudy Hassing

ALI BABA OG DE 40 RØVERE – Af Agnar Mykle

TUDEHORNET – Af Jean-Loup Temporal
LE TEATRICULE – Gæstespil af Jean-Loup Temporal

HVORFOR ER HESTEN GUL? – Af Kaj Matthiessen

TEATER PÅ LINE – Af Claude & Colette Monestier

6. SÆSON 1971/72

ALICE I EVENTYRLAND – Af Sandra Holm efter Lewis Carroll

ALDRIG PLADS - INGEN FARVER – Af Ray Nusselein

PARAPLYTEATRET – Af Ray Nusselein

CIRKUS I BYEN – Af gruppen: Maria Stenz, Torben Hellborn, Søren Danielsen, Lasse Lunderskov, Bent Kjærsgaard

7. SÆSON 1972/73

FJERDE BANAN TIL VENSTRE – Af Torben Jetsmark, Henning Nielsen

CARLO OG ALBERTO – Af Carlo Colombaioni, Alberto Vitali

PING PONG PRINS PANDEKAGE ER EN

LANDEPLAGE – Af Knud Holst

KANONFOTOGRAFEN – Af Ib Spang Olsen

8. SÆSON 1973/74

KASPERS FETTISDAG – STRINDBERG – Af Staffan Westerberg

TROLDMANDEN FRA OZ – Af Torben Hellborn & gruppen

PARAPLYTEATRET – Af Ray Nusselein

SØRØVERSKIBET DØDENS PØLSE – Af Benny Andersen

9. SÆSON 1974/75

1 - 2 MANGE – Af gruppen: Hanne Tvestmann, Tom McEwan, Johan Langvad, Poul Christansen, Egon Stoldt

SKRÆK HAR STORE ØJNE – Af Turba Kratočvil Production

POSTALTMULIGMANDEN PETER – Af gruppen efter idé af Torben Jetsmark

10. SÆSON 1975/76

KYKELIKYKY – Af Benny E. Andersen

BALLADE I LASER – Af Ctibor Turba

HVOR SKA' SKABET STÅ – Af Kaj Matthiessen

DEN GAMLE FORTÆLLER – Af Staffan Westerberg (efter H.C. Andersen)

11. SÆSON 1976/77

NISSEN HOS SPÆKHØKEREN – Af gruppen efter H.C. Andersens fortælling

EN SUMMENDE BI – Af Jan Bandel, Lasse Dahlberg og Björn Isfält

TRÆKFUGLEN – Af Thomas Roos, Lars Rudolfsson

TEATER, TING OG TANKER – Af Mette Benthien og Morten Grue

12. SÆSON 1977/78

INGENTING ELLER HVA' – Af Christina Andersson

MIN BROR MIN BROR – Af Manne Klintberg

KA' DU SE DET FOR DIG? – Af Kaj Matthiessen

BLAND DIG I FARVERNE – Af Laila Hodell

13. SÆSON 1978/79

HANS OG BØNNESTÆNGELEN – Af Alexander Jochwed

NOAHS ARK – Af Benny E. Andersen og gruppen

TEATERROTTE – Af Manne Klintberg og gruppen

14. SÆSON 1979/80

ÆBLEPANDEMANDEN – Af Ray Nusselein

DANS – Af Greta Lindholm

DEN BLÅ FUGL – Af gruppen "Den blå fugl"

PARAPLYERNES OPRØR – Af Staffan Westerberg efter Kjeld Abells eventyr

SHIBILIBI – Af Elisabeth Bjørn-Nielsen efter idé af Edwardi M'Temi

GULDHÅR – Af Alexander Jochwed & gruppen

15. SÆSON 1980/81

TRÆET – Af Aleksander Jochwed

ET HUL I JORDEN – Af Kaj Matthiessen

NATTERGALEN – Af Morten Grue efter H.C. Andersen

16. SÆSON 1981/82

HISTORIEN OM SKYGGEN – En indiansk fortælling frit efter Jaime de Angulo

HVEM ER DET DER BANKER – Af Kaj Matthiessen

NATTERGALEN – Af Morten Grue efter H.C. Andersen

EN SANGKONCERT – Af Egon Aagaard & Povl Dissing

17. SÆSON 1982/83

DET UNDERSTE LAND – Af Birthe Højgaard

SKRUMPEN FRA DET YDRE RUM – Af Gunnar Wille

HYS JEG SOVER – Af Gunnar Malmgård & Preben Bjørn

REGNBUE – Af Lars Willum

18. SÆSON 1983/84

DEN LANGE VANDRING – Af Christina Andersson

DRAGEBJERGET – Af Ø-gruppen og Ray Nusselein

SUTTEKLUDEN – Af Staffan Westerberg

19. SÆSON 1984/85

FLØJTEN OG TROMMEN – Af Bent Hesselmann

KOM INDENFOR – Af Hanne Trolle

OPPE PÅ LOFTET – Af Joel Katz

HYDDELI HAT – Af Benny Andersen

REJSEKAMMERATEN – Af Erik Appelgren efter H.C. Andersen

20. SÆSON 1985/86

FESTEN – Af Pascale Ben efter eskimoiske eventyr samlet af Knud Rasmussen

FRAKKEN – Af Catherine Pohèr

KØBMAND HOMMELS GED – Af Staffan Westerberg

21. SÆSON 1986/87

HYDDELIHAT (reprise) – Af Benny Andersen

FRØLÅR OG BOMBER – Af Gunnar Wille

BØRNEKONCERT – Af Gurli Plesner, John Jacobsen

KLOWN – Af Maria Stenz, Mogens Nielsen, Horacio Munoz

OKSEN OG ÆSLET – Af Lone Rørly & Francois Boulay

22. SÆSON 1987/88

SØRØVERSKIBET DØDENS PØLSE (reprise) – Af Benny Andersen

OLE LUKØJE – Efter H.C. Andersen

TANDEM – Af Morten Danckert

UNDER VANDET ER MÅNEN BLÅ – Af Hanne Trolle

ET LØJERLIGT EVENTYR – Af gruppen efter idé af Jacques S. Matthiessen

23. SÆSON 1988/89

BLÅ SELER – Af Anne Josephsen

DET KAN SKE DET KAN KNIVE MED EN GAFFEL – Efter Vivi Bruus Jensen

DEN SYNGENDE STEN – Af Ellika Lindén efter indiansk legende

MIN BROR MIN BROR (reprise) – Af Manne Klintberg

24. SÆSON 1989/90

HVAD VENTER DE PÅ? – Af Jacques S. Matthiessen

DYKKEREN – Af Karen Blixen

FORVANDLINGSKUGLEN – Af Hanne Trolle

25. SÆSON 1990/91

DET SI'R ROALD – Af Benny E. Andersen

NOGLE SPØGELSER KAN GODT LI' ÆBLER – Af Søren Danielsen

ALBERTS NØGLE – Af Vivi Bruus Jensen

CREME I HORNET – Af Morten Carlsen

26. SÆSON 1991/92

ALI BABA OG DE MÅSKE 40 RØVERE – 1001 nats eventyr bearbejdet af Søren Danielsen

TRAPPEN – Af Jacques S. Matthiessen

SPEJL – Af Vivi Bruus Jensen

27. SÆSON 1992/93

EVENTYRET OM NØKKERØSEN – Af Torben Hellborn

JULESPIL I GULEMANDENS VÆRKSTED – Af Morten Carlsen, Jes Kragh Jensen

UNDER DEN BLÅ PARAPLY – Af Hans Henrik Koltze

28. SÆSON 1993/94

LILLE BROR OG STORE BROR – Af Staffan Westerberg

ET JULEEVENTYR – Af Jacques S. Matthiessen efter Charles Dickens

BALLONEN – Af gruppen efter idé af Søren Danielsen

29. SÆSON 1994/95

ALLAN OG DEN UNDERLIGE LAMPE – Af Niels Duus Nielsen

HVAD VED NISSER OM JUL? – Af Thomas Winding

MED BRED PENSEL – Af Jes Kragh Jensen

30. SÆSON 1995/96

TONEN DER BLEV VÆK – Af Stig Dalum

EN NISSE – Af Søren Danielsen

HULTER TIL BULTER – Af Staffan Westerberg

SØREN & HANS CHRISTIAN – Af Staffan Westerberg

31. SÆSON 1996/97

REJSEN – Af Jacques S. Matthiessen

HYDDELIHAT – Af Benny Andersen

DEN LILLE HUND – Af Jacques S. Matthiessen

32. SÆSON 1997/98

HISTORIEN OM BAMSEBJØRNEN OG DEN LILLE DRAGE – Af Martha Christensen

SNE – Af Rolf Hansen & Jette Lund

ROSEN – Af Anne Kurtzweil

33. SÆSON 1998/99

AGNES MÆRKVÆRDIGE VERDEN – Af Morten Nyhuus

SNE (reprise) – Af Rolf Hansen & Jette Lund

DET KAN SKE DET KAN KNIVE MED EN GAFFEL (reprise) – Af Vivi Bruus Jensen

34. SÆSON 1999/00

REGNBUEHJORTEN – Af Ellika Lindén efter indisk eventyr

DEN FULDKOMNE ENGEL – Af Ole Dalgaard

PYH! SIGER DEN LILLE BAMSE – Af Thomas Winding

35. SÆSON 2000/01

ÆRTEVEJEN – Af Rolf Søborg Hansen

AT FÅ EN ENGEL TIL BORDS OG EN DJÆVEL I FODENDEN – Af Morten Grue

PÅ EN LILLE GREN – Af Jacques S. Matthiessen

36. SÆSON 2001/02

MESTER FLYTTER IND – Af Thomas Winding

KØKKENRABALDER – Af Jes Kragh Jensen

37. SÆSON 2002/03

FRISK MOD – Af Jakob Bentsen
MESTER FLYTTER IND (reprise) – Af Thomas Winding
DEN GLADE LØVE – Af Louise Fatio

38. SÆSON 2003/04

LYKKENS GALOCHE – Af Staffan Westberg
VED DU HVA'? – Af Anette Katzmann, Niels Peter Kløft & Ebbe Knudsen

39. SÆSON 2004/05

DEN RØDHÅREDE STARUT – Af Kim Fupz Aakeson
HISTORIER PÅ LOFTET – Af Søren Hauch-Fausbøll + div. eventyrdigtere
SÅDAN EN BAMSE ER JEG – Af Thomas Winding

40. SÆSON 2005/06

ALI BABAS KAMELER – Af Rune T. Kidde
HISTORIER PÅ LOFTET – Af Lasse Lunderskov + div. eventyrdigtere
DEN GLADE LØVE (Reprise) – Af Louise Fatio

41. SÆSON 2006/07

SØRØVERSKIBET DØDENS PØLSE (reprise) – Af Benny Andersen
NU SKAL DU HØRE... HISTORIER PÅ LOFTET – Af Rikke Wölck + div. eventyrdigtere
EN TUR I STUEN – Af Thomas Winding

42. SÆSON 2007/08

SÅDAN SKAL DET GØRES – Af Poul Valjean
REJSEFEBER – Af Jens Kløft
PÅ SPORET – Af Jacques S. Matthiessen

43. SÆSON 2008/09

HYDDELI HAT (reprise) – Af Benny Andersen
ET LILLE BITTE MIRAKEL – Af Thomas Winding
TUSIND TIK TAK – Af Torkild Lindebjerg
PÅ SPORET (reprise) – Af Jacques S. Matthiessen

44. SÆSON 2009/10

DEN RØDHÅREDE STARUT (reprise) – Af Kim Fupz Aakeson
HULLET I GULVET – Af Jens Kløft
NALLES TAXA – Af Sven Nordquist

45. SÆSON 2010/11

FRA MÅNEN OG NED – Forestillingen er skabt af Charlotte Munksø og hele holdet
DET LEVENDE LOFT – Af Solveig Weinkouff
DA LILLE MADSENS HUS BLÆSTE VÆK – Af Jakob Martin Strid

46. SÆSON 2011/12

LILLE PICASSO – Af Kristian Holm Joensen, Rolf S. Hansen og Trine Wisbech
JA JA NEMLIG! – Af Thomas Winding
DEN GLADE LØVE (reprise) – Af Louise Fatio

47. SÆSON 2012/13

DAVS DU DER – Af Kristian Holm Joensen i samarbejde med skuespillerne
MESTER FLYTTER IND (reprise) – Af Thomas Winding
OKKER GOKKER – Efter Jens Sigsgaards bog

48. SÆSON 2013/14

HUSET – Af Line Mørkeby
DA LILLE MADSENS HUS BLÆSTE VÆK (reprise) – Af Jakob Martin Strid

49. SÆSON 2014/15

HALVT HELT – Af Leiv Arne Kjølmoen og holdet
BARE DET VAR NU – Af Anna Bro
EN SÆLSOM REJSE – Af Jacques S. Matthiessen

50. SÆSON 2015/16

GORILLAEN DER VAR EN GORILLA – Af Lilian Brøgger & Kim Fupz Aakeson
BARE DET VAR NU (reprise) – Af Anna Bro
CITRONER I VAND – Af Charlotte Munksø og holdet

KØKKENRABALDER (2002) ▶

Forfatter: Jes Kragh Jensen

MED LIV OG LYST

Det lille Teater gennem 50 år er udgivet af Det lille Teater i anledning af teatrets 50 års jubilæum.

Jubilæets arrangementer er støttet af: Wilhelm Hansen Fonden, A. P. Møller og Hustru Chastine Mc-Kinney Møllers Fond til almene Formaal, Beckett-Fonden, Fonden Billetsam, 15. Juni Fonden, Gangstedfonden, Konsul George Jorck og Hustru Emma Jorck's Fond, Lassen Andersens Fond, Oticon Fonden, Toyota Fonden, Aage og Johanne Louis-Hansens Fond, BUP's Solidaritets- og kulturpulje og Københavns Kommune.

Redaktion:

Jan Helmer-Petersen, Eva-Marie Møller, Klaus Simonsen og Trine Wisbech.

Illustrationer:

Sine Kristiansen og Rolf Søborg Hansen (for- og bagside) og teatrets arkiv.

Grafisk tilrettelæggelse:

Sine Kristiansen.

Produktion:

Factor X Adman.

Copyright:

Det lille Teater og forfatterne, København 2016.

Kontakt:

Det lille Teater, Lavendelstræde 5 - 7, 1462 København K
Kontor 33 12 12 29 / adm@detlilleteater.dk
Billet 33 12 27 13 / dlt@detlilleteater.dk
Hjemmeside www.detlilleteater.dk

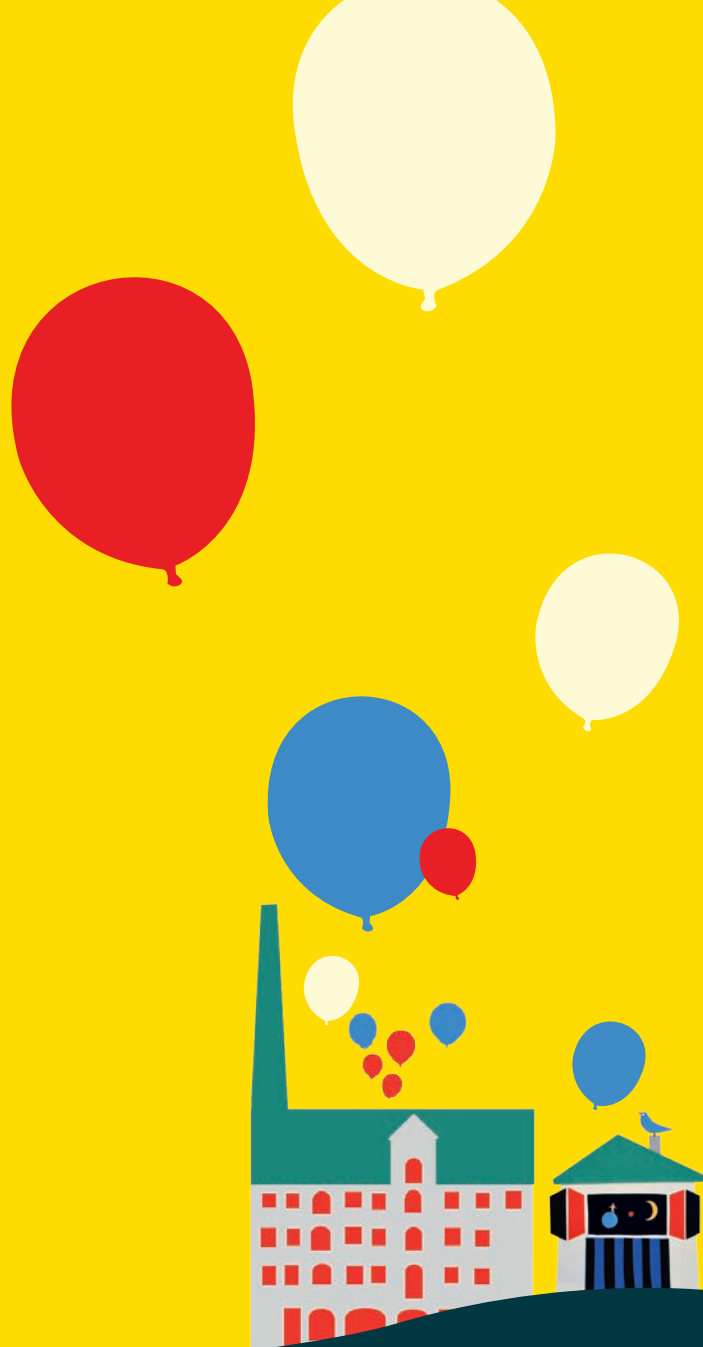
MED LIV OG LYST – Det lille Teater i 50 år

Et af landets ældste børneteatre har 50 års jubilæum i 2016. Sammen med Marionet Teatret i Kongens Have har vi gennem en halvt århundrede givet børn og deres voksne et indblik i teatrets fantastiske verden, og det skal fejres.

Dette festskrift giver et rids af historien og de mange mennesker, som har spillet en rolle i denne historie. Vi har bedt en række skuespillere, forfattere, instruktører og andre om at komme med glimt fra deres oplevelser med teatret, og vi har fået en teaterforsker og en medieforsker til at komme med deres bud på en fremtid for børneteatret. Teatrets leder ser også ud i fremtiden, og vi runder af med et kig ind i plakater og forestillinger gennem tiderne.

Gå også på opdagelse i teatrets arkiv på www.detlilleteater.dk.

God fornøjelse

WWW.DETLILLETEATER.DK · WWW.MARIONETTEATRET.DK
DLT@DETLILLETEATER.DK · MARIONETTEATRET@DETLILLETEATER.DK

Det lille Teater · Marionet Teatret

DET LILLE TEATER OG MARIONET TEATRET ER LILLE STORBYTEATER I KØBENHAVNS KOMMUNE